

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců Mgr. Gabriely Bašné a Mgr. Martina Kříže v právní věci **žalobce: Y. I.**, st. př. Ukrajina, bytem v ČR P. 7, M. H. 818/52, zastoupen Mgr. et. Mgr. Markem Čechovským, Ph.D., advokátem se sídlem Praha 1, Opletalova 25, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem v Praha 7, Nad Štolou 3, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

t a k t o :

I . Žaloba se zamítá

I I . Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou ze dne 17.5.2013, doručenou zdejšímu soudu dne 20.5.2013, domáhal ochrany proti nečinnosti správního orgánu a žádal, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí v řízení o jeho žádosti ze dne 14.9.2012 o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky (dále též žádost).

V žalobě uvedl, že žádost byla doručena žalovanému dne 18.9.2012. Podle § 44 odst. 1 zák.č. 500/2004 Sb., správní řád (dále též správní řád) je řízení o žádosti zahájeno dnem, kdy žádost došla věcně a místně příslušnému správnímu orgánu. Žalovaný o žádosti v zákonné lhůtě nerozhodl. Proto dne 17.1.2013 žalobce podal ke Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále též Komise) návrh na provedení opatření proti nečinnosti žalovaného podle § 80 správního řádu. Komise usnesením ze dne 1.3.2013, č.j. MV-11490-3/SO-2013, návrhu žalobce nevyhověla s odůvodněním, že z jeho strany nebyly splněny podmínky pro zahájení řízení o žádosti.

Podle žalobce žalovaný ve lhůtě 30 dnů podle § 71 správního řádu ani ve lhůtě 60 dnů ode dne podání žádosti podle § 169 odst. 1 písm. e) zák. č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců

(dále též zákon o pobytu cizinců) o žádosti nerozhodl, ačkoliv má podle čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a podle § 6 správního řádu rozhodnout bez zbytečných průtahů.

Žalobce žádal soud, aby rozsudkem uložil žalovanému ve věci rozhodnout bezodkladně v soudem stanovené lhůtě.

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě uvedl, že ze strany žalobce nebyla splněna zákonem stanovená podmínka ust. § 169 odst. 14 zákona o pobytu cizinců, podle které je cizinec povinen podat žádost o povolení k dlouhodobému pobytu osobně. Žalovanému byla žádost doručena prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, a přestože vyčkal 5 dní od doručení, nedošlo k jejímu potvrzení osobním podáním žalobce. Proto žalovaný nahlížel na podanou žádost tak, jakoby toto podání nebylo učiněno a následně ji vrátil s náležitým vysvětlením žalobci zpět. K tomu poukázal na ust. § 37 odst. 4 správního řádu, které obsahuje jednak požadavky na formu podání (písemnou či ústní) a rovněž tak i požadavky na možné způsoby jeho doručení (elektronicky se zaručením podpisem). V ust. § 169 odst. 14 zákona o pobytu cizinců je pak obsažen speciální požadavek výhradně osobního doručení pro žádosti o povolení k dlouhodobému nebo trvalému pobytu, přímo osobou žadatele. Obecně platí, že pokud je podání doručeno elektronicky, bez zaručeného elektronického podpisu, hledí se na něj, jako by nebylo učiněno. Totéž platí při nesplnění požadavku osobního podání žádosti dle § 169 odst. 14 zákona o pobytu cizinců, pokud do 5 dnů od jejího doručení není potvrzena zákonem vyžadovanou formou.

Podle názoru žalovaného se tedy v daném případě nejedná o nečinnost správního orgánu.

Žalovaný žádal, aby soud nedůvodnou žalobu zamítl.

Při ústním jednání zástupce žalobce odkázal na písemné vyhotovení podané žaloby a k tvrzení v žalobě doplnil, že žádost žalobce byla podána ze stejného důvodu, jako jeho předchozí žádost, tj. za účelem podnikání. Tvrdil, že podání žádosti nelze pořadit pod ust. § 169 odst. 14 zákona o pobytu cizinců, neboť to upravuje pouze povinnost osobního podání pro žádost o povolení k dlouhodobému či trvalému pobytu cizince a nikoli jeho prodloužení.

Zástupce žalovaného setrval na svém stanovisku s tím, že řízení o žádosti nebylo řádným způsobem zahájeno.

Soud o věci rozhodoval na základě skutkového a právního stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí (§ 81 odst. 1 s.ř.s.).

Podstatou sporu je posouzení, zda podáním žádosti žalobce bylo zahájeno správní řízení či nikoli.

Soud vyšel z následující právní úpravy:

Podle ust. § 44 odst. 1 správního řádu v rozhodném znění je řízení o žádosti zahájeno dnem, kdy žádost nebo jiný návrh, kterým se zahajuje řízení, došel věcně a místně příslušnému správnímu orgánu.

Podle ust. § 37 odst. 4 téhož zákona, podání je možno učinit písemně nebo ústně do protokolu nebo v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem. Za podmínky, že podání je do 5 dnů potvrzeno, popřípadě doplněno způsobem uvedeným ve větě první, je možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití uznávaného elektronického podpisu.

Podle ust. § 42 odst. 5 zákona o pobytu cizinců v rozhodném znění žádost o povolení k dlouhodobému pobytu podle odstavce 1, 2 nebo 4 se podává ministerstvu a žádost o povolení k dlouhodobému pobytu podle odstavce 3 se podává na zastupitelském úřadu na úředním tiskopisu. Podat žádost o povolení k dlouhodobému pobytu ministerstvu je dále oprávněn rodinný příslušník výzkumného pracovníka, který je držitelem víza k pobytu nad 90 dnů. V žádosti je cizinec povinen uvést údaje v rozsahu žádosti o povolení k trvalému pobytu.

Podle ust. § 44a odst. 3 téhož zákona žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu přijímá a rozhoduje o ní Ministerstvo. Na prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu se § 35 odst. 2 a 3, § 36, § 46 odst. 3, § 46 odst. 7 a 8 a § 47 vztahují obdobně.

Podle ust. § 169 odst. 14 věty první téhož zákona je žádost o povolení k dlouhodobému nebo trvalému pobytu cizinec povinen podat osobně.

Z obsahu správního spisu, podané žaloby, písemného vyjádření žalovaného a stanovisek účastníků při ústním jednání před soudem k tomu vyplynuly tyto, pro posouzení věci rozhodné, skutečnosti:

Žalobce podal dne 18.9.2012 prostřednictvím provozovatele poštovních služeb u žalovaného žádost ze dne 14.9.2012 o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu. Žalovaný podáním ze dne 19.10.2012, č.j. MV-113230-1/OAM-2012 žádost žalobci vrátil se všemi přílohami s tím, že bylo porušeno ust. § 169 odst. 14 zákona o pobytu cizinců, neboť žalobce nedodržel zákonem předepsaný způsob jejího podání, a to pouze osobní formou přímo osobou žadatele. K tomu žalovaný konstatoval, že v souladu s ust. § 37 odst. 4 správního řádu vyčkal po dobu 5 dnů od doručení žádosti, zda dojde k jejímu potvrzení osobním podáním osobou žadatele, k tomuto úkonu ale nedošlo. Tím nebyly splněny podmínky pro zahájení řízení o žádosti.

Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců usnesením ze dne 1.3.2013, č.j. MV-11490-3/SO-2013 nevyhověla návrhu žalobce na provedení opatření proti nečinnosti správního orgánu ve věci řízení o žádosti a ztotožnila se s právním posouzením žalovaného.

O takto zjištěném skutkovém stavu nebylo mezi účastníky sporu.

Soud o věci uvážil v souladu s judikaturou správních soudů takto :

Požadavek osobního podání žádosti byl do ust. § 169 odst. 14 zákona o pobytu cizinců včleněn novelou zákona o pobytu cizinců č. 427/2010 Sb., s účinností od 1.1.2011. Z důvodové zprávy k tomuto zákonu vyplývá, že účelem úpravy byla především snaha omezit závislost žadatelů na zprostředkovatelích a zrychlit řízení. Ust. § 169 odst. 14 zákona o pobytu cizinců je ve vztahu k ustanovení § 37 odst. 4 správního řádu speciální právní úpravou, která má před úpravou obecnou přednost. Forma podání je rovněž upravena ve vztahu k ust. § 37 odst. 4 správního řádu ustanovením speciálním, a to v § 42 odst. 5 zákona o pobytu cizinců, explicitně jako forma písemná, navíc s tím, že podání musí být učiněno na úředním tiskopisu. Ust. § 169 odst. 14 zákona o pobytu cizinců upravuje způsob doručení takového podání, a to tak, že žádost o povolení k dlouhodobému pobytu musí být podána osobně, tj. doručena osobou žadatele bez využití jakýchkoli prostředků, doručovatelů nebo zmocněných zástupců, správnímu orgánu. Dle § 37 odst. 4 správního řádu lze v případě nedodržení způsobu podání ve lhůtě 5 dnů tento nedostatek způsobu doručení odstranit, jinak se hledí na tento úkon jakoby nebyl učiněn. Ustanovení § 37 odst. 4 správního řádu upravuje

jednak požadavky na formu podání ("písemně nebo ústně do protokolu"), jednak i požadavky na možné způsoby jeho doručení ("v elektronické podobě se zaručeným elektronickým podpisem"). Právě v předepsané písemné formě podání a ve stanoveném způsobu osobního doručení spočívá specialita vůči správním řádem umožněné formě ústního podání do protokolu, kdy se podatel již z podstaty věci dostaví ke správnímu orgánu osobně, anebo tak učiní jeho zmocněný zástupce, pokud ovšem není zvláštním zákonem vyžadována osobní účast podatele u tohoto úkonu, jako je tomu v případě ustanovení § 169 odst. 14 zákona o pobytu cizinců (rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 26.4.2012, č.j. 10A 290/2011-34 ve spojení s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 29.11.2012, č.j. 5Ans 9/2012-35).

K tvrzení žalobce, že je žalovaný nečinný v řízení o jeho žádosti, neboť na věc nelze aplikovat ust. § 169 odst. 14 zákona o pobytu cizinců, které se vztahuje na žádost o *prodloužení* platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky, nikoli na žádost o *povolení* k dlouhodobému pobytu, soud poukazuje na ust. § 44a odst. 3 zákona o pobytu cizinců, v němž je uvedeno, že se na podání žádosti o prodloužení pobytu cizince na území České republiky *obdobně* použijí zákonná ustanovení upravující konkrétní lhůty a podstatné náležitosti pro podání žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR (§ 46 odst. 3, 7 a 8 a § 47 zákona o pobytu cizinců). Zákonem stanovené podmínky pro prodloužení dlouhodobého pobytu jsou proto obdobné jako při podání žádosti o dlouhodobý pobyt. Nadto je podáním žádosti o dlouhodobý pobyt či jeho prodloužení sledován shodný cíl, tedy možnost cizince pobývat dlouhodobě na území České republiky. K tomu soud poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále též NSS) č.j. 5Ans 9/2012 ze dne 29.11.2012, v němž NSS požadavek nezbytnosti osobního podání, dle ust. § 169 odst. 14 zákona o pobytu cizinců aplikoval nikoli na žádost o povolení k dlouhodobému pobytu, nýbrž i na podání žádosti o změnu účelu povolení k dlouhodobému pobytu.

Žalobní námitka proto není důvodná.

Soud neshledal relevantním ani požadavek žalobce na vydání rozhodnutí o jeho žádosti v řízení, které bylo podle žalobce zahájeno v souladu s ust. § 44 odst. 1 správního řádu.

Podle stanoviska soudu byl postup žalovaného v souladu s ust. § 169 odst. 14 zákona o pobytu cizinců, neboť žalobce zákonem stanovený požadavek osobního podání žádosti nesplnil, a to ani v dodatečné 5 denní lhůtě (dle § 37 odst. 4 správního řádu). Žalovaný tak právem nahlížel na žádost jako by nebyla učiněna, resp. k takovému podání nepřihlížel a vrátil je žalobci zpět se sdělením, z jakého důvodu tak činí. Soud v této souvislosti též odkazuje na rozsudek NSS č.j. 5Ans 9/2012 ze dne 29.11.2012, v němž NSS přisvědčil postupu správního orgánu, který nepřihlédl k podání stěžovatele z důvodu, že nebylo způsobilé zahájit správní řízení a zmínil judikaturu ve věcech podání učiněných v elektronické podobě bez zaručeného elektronického podpisu (rozsudek č.j. 9As 90/2008 ze dne 23.9.2009, rozsudek č.j. 4Ads 5/2012 ze dne 23.10.2012).

Lze tak uzavřít, že žalovaný postupoval při posouzení podání žádosti žalobce v souladu se zákonem i ustálenou judikaturou správních soudů, neboť žádosti žalobce nebylo řízení zahájeno a žalovaný nebyl a není nečinný s jejím vyřízením, resp. vydáním rozhodnutí o žádosti samé.

Soud proto žalobu podle ust. § 81 odst. 3 s.r.s. jako nedůvodnou zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s.r.s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch právo na náhradu

nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly. Z tohoto důvodu soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení podle jeho výsledku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 17. září 2014

JUDr. Ivanka Havlíková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Lucie Horáková